

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 105

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2457,

Kära sista.

Det var tråkigt, att Amalia inte var nöjd med Tavasteljerna. Folkets röst, Guss röst och jag skulle nog stryka så mycket jag kan i början, fastän det är svårare, när, då den riddare är upprätt.

I dag har jag fått ett brev från Helena, som är sådant, att det inte kunde vara mer tyackbratande om det vare skrivet av Hugo eller Lloyd-George. Hemmes man har förlorat sin förmögendet på ett eller annat sätt under kriget. Om detta är allmänna stämningen i Amerika, och det påstår hon, att det är, då kunna vi vänta krig för klarig därifrån när som helst.

Barnier var inte så värdt alivat för Skrift och tal, men tyckte att det lät väl torrt, och det gör det ju. Han föreslog Dikt och Tal, varit det icke mening är, Kan du inte gå ihop något på melodier. "Folkliga melodier." Fredliga melodier. Guljudd från predstiden. Ja, men detta sista var bestämt något bra. Kanste bara Guljudd? Vad är inte Guljudd? Det kan allting vara. I nästa brev måste du vara klar över denna titelfråga minn atackens plågose väse. Men jag har för mig, att det blir något på Guljudd eller melodier.

Du frågade mig om Hugo, och jag tycker, att det icke uting kan göra om du skriver till det där postkontoret på försök. Men jag antar dock, att det första brevet har nått honom. Han har troligen befunnit sig i en sådant afväring, att han inte orkat skrivas. Det är ju inte frågan om annat än att frammanför oss vandra en stor feringång. Det förstår jag mer än väl. Det viktigaste för dem var kanske, att de visade, att de förmådde bryta förmåttidsningarna. Ingent skall väl detta o-

nödiga försätt göras om. — Det skall få se att
i historien kommer detta krig att kallas kriget
om Konstutställningsregl. Där är det allt skall av-
göras, det har jag sagt förra Dr. Koberoch. Idag
har jag lärt att tyckarna lovat bulgarerna Kon-
stutställningsregl och i utlygte lovat turkarna Egypte-
ten, Tripolis och allt möjligt. Det tror jag inte,
men möjligt är det, att det går så. Här i Väst-
europa är det min fasta, innerliga övertyg-
gelse, att det skall återgå till tillståndet före
Krigsutbruttet.

Det var nästan hemskt att få ditt brev och lä-
sa om Stouf, att han redan var död. Jag
kan inte säga, att jag blev förvånad över dödsfel-
let, jag har bara undrat hur länge han skulle
hålla ut. Han har intresserat mig på siota ti-
den, sedan han blev trygg. Julius Schindler
jag kanon min bakk, därför att jag ville han skul-
le veta, att jag inte ansåg honom för någon lands-
föruddare, och han svarade med verklig tuck-
samhet enkelt och vänligt. Troligen var han
en stor man, men det han gatt händer, att hans
idéer bättre komna till utförande genom någon
av hans lärjungar än genom honom själv.

Ja, vet du, om du kunde få bort värnplikten,
så skulle jag innerligt gärna vara med om
den saken. Men borde man inte i stället ha
ett medborgligt år, där alla, både som präst och
finga ordevärdigt lära statsläroanstalt och
ut föra nyttigt medborgligt arbete: sjukvård, väg-
byggnad, massidning, eller andra gymnastiska
övningar skulle. Bänderna behöver nog uppbygg-
ning, övning i att lyda. Men ett fast år borde
det bli på ett sätt som en krus på ett år på en i
världen. Folk ut inte nu vad som är riktigt
och inte riktigt, vad som är fullt och inte fullt. Det
skulle man lära dessa

Var jag talat om, att Ellen hade en hushåll på mässalagen. Eller hade varit
mycket agukt, men nu är det bara ett barn vid sidan, att man förlor
den mässan komna tillstånd? Jag tänker på hur till gånge på honom — Att det kommit i sin helhet.